

megila **RUTH**

Ongeveer 1150 vdgj woonde er in Jehoeda, in een klein plaatsje, Beet-Lechem, een rijke man Elimelech. Hij was getrouwd met Naomi en zij hadden twee zoons, Machlon en Kiljon. Er kwam hongersnood in het Land en daarom trok Elimelech met z'n familie naar Moav. Hij woonde er nog maar kort toen hij ziek werd en stierf. Naomi bleef met haar twee zoons in het vreemde land wonen. De jongens werden groot en trouwden met meisjes uit Maov, RUTH en Orpa. Ze bleven er ongeveer tien jaar. Toen stierven de mannen en bleef Naomi alleen achter met haar schoondochters. Kort erna hoorde ze dat er in Jehoeda geen hongersnood meer was en ze besloot terug te gaan naar haar eigen land. Toen ze een tijdje op weg waren zei Naomi tegen haar schoondochters:

NAOMI: Meisjes ik houd veel van jullie en jullie zijn altijd erg goed geweest voor mij, maar het is beter als jullie naar je eigen familie terug gaan. Dan kunnen jullie misschien weer trouwen en gelukkig worden.

ORPA: Oh nee moeder Naomi, we willen met jou meegaan, we laten je niet in de steek.

NAOMI: Orpa, het is veel beter als jullie hier blijven. In mijn land zullen jullie vreemden zijn en niet zomaar opnieuw kunnen trouwen.

RUTH: Dat weten we moeder, maar we houden van je en we willen bij je blijven.

NAOMI: Meisjes, ik houd van jullie alsof jullie mijn eigen kinderen zijn, maar echt jullie moeten verstandig zijn en terug gaan.

ORPA: Maar we willen zo graag bij u blijven. We vinden vast wel mannen in uw land.

NAOMI: Mijn volk trouwt niet graag met vreemden. Het wordt moeilijk voor jullie. Jullie moeten terug gaan naar je eigen familie, die kennen jullie en jullie hebben dan ook je eigen goden.

ORPA: Ja, je hebt gelijk. Ik zal je erg missen maar ik gan terug naar mijn familie. Dag lieve moeder Naomi. Ga je mee RUTH?

RUTH: Jij moet gaan als je dat het beste vindt Orpa, maar ik blijf bij Naomi. Zij is mijn familie. Dag Orpa.

NAOMI: Dag Orpa pas goed op jezelf.
 RUTH, je moet meegaan met haar,
 terug naar je eigen volk en je eigen goden.

RUTH: Alsjeblieft stuur me niet weg. Ik hoor bij jou.
 Waar jij heen gaat, daar ga ik ook naar toe;
 Waar jij slaapt, daar slaap ik ook;
 JOUW VOLK IS MIJN VOLK, EN JOUW GOD IS MIJN GOD

Naomi vertelde Ruth alle verhalen over Avraham, Jitschak en Jaäkov. Hoe Avraham geloofde dat er maar één God was en daarom wegging bij zijn familie en ging wonen in het Land dat God hem had beloofd. Hoe de hele familie in Egypte terecht kwam en daar een groot volk werd. Hoe ze slaven werden van de farao en dat God ze toen onder leiding van Mosje daaruit verlostte. Naomi vertelde ook wat er op weg naar het Beloofde Land allemaal gebeurde. Hoe ze midden in de woestijn de Aseret hadibrot kregen en de hele Tora. En Ruth leerde van Naomi wat er allemaal in de Tora staat. Dat je sjabbat moet vieren en de andere feesten, dat je van God moet houden en van de mensen. Dat je natuurlijk niet moet doden en stelen. Dat je geen lelijke dingen over elkaar moet vertellen, maar dat je elkaar moet helpen en dat je voor elkaar moet zorgen.

Ondertussen waren Naomi en Ruth op weg gegaan naar Beet-Lechem. Ze kwamen daar in het voorjaar aan. De mensen waar heel verbaasd Naomi te zien. Vroeger was ze rijk geweest, maar had ze niets meer. Maar Ruth zorgde voor Naomi. Ze trok er elke dag opuit om eten te vinden. Ze deed wat alle weduwen en wezen en armen altijd konden doen: naar de velden gaan waar geoogst werd, om achter de maaiers aan te lopen en op te rapen wat die achter lieten.

Op een dag liep Ruth met de anderen op een veld dat van Boaz was. Boaz was een rijke man, die nog familie van Elimelech was. Hij zag Ruth en vroeg:

BOAZ: Wie is dat meisje, dat daar zo hard werkt?
 Ik heb haar nooit eerder gezien.

KNECHT: Dat is Ruth, de moabitische. Ze is de schoondochter van Naomi.
 Ze is de hele dag al hard aan het werk.

BOAZ: Oh ja, ik heb over haar gehoord. Ze zorgt erg goed voor haar
 schoonmoeder zegt iedereen. Zeg maar dat ze elke dag hier mag

komen om te rapen. En laten jullie dan maar wat extra aren liggen, dan kan ze voldoende verzamelen.

Die avond kwam Ruth dus met extra veel graan naar huis. Naomi was daar erg blij mee. Toen Ruth haar ook nog vertelde over Boaz en dat ze elke dag op zijn velden mocht komen rapen, was Naomi helemaal blij

Elke dag ging Ruth naar een van de velden van Boaz om aren te rapen.

Soms kwam Boaz langs en dan praatte hij altijd even met Ruth. Boaz vond haar een heel aardig, lief meisje.

Thuis vertelde Naomi nog steeds verhalen over de joodse gebruiken, wetten en regels.

Ruth vond al die verhalen over wat er in de Tora staat prachtig en zo leerde ze vanzelf alles wat een joodse vrouw of man moet weten.

Op een avond zei Naomi tegen Ruth:

NAOMI: Als vanavond het oogsten is afgelopen is er een groot feest voor iedereen. Kleed je mooi aan en ga er naar toe.

RUTH: Waarom? Ik wil alles doen wat je zegt, maar ik begrijp niet waarom ik dit doen moet.

NAOMI: Omdat Boaz familie is moet hij ons helpen. Zo staat dat in de Tora en Boaz is een goede man en zal dat zeker doen.

Ruth deed wat Naomi gezegd had. Die avond kwam Boaz bij haar zitten en ze zaten heel lang met elkaar te praten, want ze vonden elkaar erg aardig. Zo aardig vond Boaz Ruth, dat hij graag met haar wilde trouwen. Hij zorgde dat dat precies zo kon gebeuren, als dat volgens de joodse wet moet en gaat.

Boaz en Ruth waren erg gelukkig met elkaar. Maar Naomi was minstens even gelukkig nu Ruth zo'n goede nieuwe man had. En toen ze na een tijdje een baby'tje kregen was grootmoeder Naomi er bijna nog gelukkiger mee dan Boaz en Ruth.

En dat baby'tje (Oveed) werd de grootvader van koning David. Zo is Ruth, die er dus zelf voor gekozen had om met Naomi mee te gaan, weg van haar familie, en die er dus ook zelf voor gekozen had om joods te worden, de overgrootmoeder van koning David.